

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 17 mars 2006

Nr 179—182

INNEHÅLL

Nr		Sidan
179	Statsrådets förordning om upphävande av militärfordonsförordningen	545
180	Försvarsministeriets förordning om militärfordon	546
181	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om övervakningen av tvärvillkor som gäller folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och anmälan om sjukdomar	560
182	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om torskfiske, begränsning av användningen av vissa fångstredskap och landning av osorterad fångst år 2006	565

Nr 179

Statsrådets förordning om upphävande av militärfordonsförordningen

Given i Helsingfors den 9 mars 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från försvarsministeriet, föreskrivs:

1 §

Genom denna förordning upphävs militärfordonsförordningen av den 26 juni 1992 (560/1992), som utfärdats med stöd av 26 § i den förordning som upphävs, förblir i kraft.

Bestämmelserna i 4 och 64 § i trafikministeriets beslut av den 26 juni 1992 om verkställighet av militärfordonsförordningen (561/1992), som utfärdats med stöd av 26 § i den förordning som upphävs, förblir i kraft.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Helsingfors den 9 mars 2006

Försvarsminister *Seppo Kääriäinen*

Regeringsråd, som lagstiftningsdirektör *Seppo Kipinoinen*

Nr 180

Försvarsministeriets förordning om militärfordon

Given i Helsingfors den 14 mars 2006

I enlighet med försvarsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 1 § 4 mom. i fordonslagen av den 11 december 2002 (1090/2002) och 108 § 6 mom. i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981), sådant det sistnämnda lyder i lag 1091/2002:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning finns föreskrifter om de undantag som är nödvändiga med hänsyn till de särskilda användningsändamålen för eller den särskilda konstruktionen hos militärfordon som avses i 3 § 5 punkten i fordonslagen (1090/2002). I förordningen föreskrivs dessutom om transport av soldater med last- och paketbil.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) specialfordon ett motordrivet fordon som

a) konstruerats såsom vapen eller såsom särskilt militärredskap,

b) är banddrivet och avsett för transport av personer, vapensystem eller gods, eller

c) är ett fordon som motsvarar en bil i kategori NG och i fråga om chassikonstruktion är avsett att dra eller transportera tunga vapen eller vapensystem och som överskrider ett eller flera mått eller massor som allmänt tillåts på väg,

2) pansarfordon ett fordon för vars framförande alltid krävs en förare och en chef och som är

a) motordrivet och utrustat med särskild pansarkorg,

b) utrustat med vapen eller annan utrustning avsedd för militärt bruk eller

c) avsett för militärtransport,

3) militärsläpvagn en släpvagn konstruerad särskilt för terrängbruk och främst för att kopplas till en terrängbil samt ett i fråga om chassikonstruktion motsvarande specialutrustat släpfordon som inte är avsett enbart för transport av gods,

4) militär släpanordning ett militärt släpfordon som är konstruerat såsom vapen eller som en del av ett vapensystem.

Med terrängbil avses i denna förordning sådana terrängbilar som avses i 6 § i kommunikationsministeriets förordning om bilar och släpvagnars konstruktion och utrustning (1248/2002).

Med motorcyklar avsedda för terrängbruk avses i denna förordning sådana enduromotorcyklar som avses i 6 § 2 mom. i kommunikationsministeriets förordning om två- och trehjuliga fordons samt fyrhjuliga konstruktion och utrustning (1250/2002) samt tillverkarens särskilt för militärt bruk fabricerade motorcyklar.

Fordon som enligt denna förordning är avsedda för terrängbruk är utöver terrängfordon enligt 16 § i fordonslagen de i denna paragraf avsedda fordonen.

3 §

Försvarsmaktens utryckningsfordon

Ett fordon som används som försvarsmaktens räddningsbil förses med försvarsmaktens symboler och får målas i försvarsmaktens kamouflagefärger.

Försvarsmaktens ambulansbil skall uppfylla kraven på terrängbilar. Ett specialfordon som är utrustat för sjuktransporter samt pansarfordon får godkännas som utryckningsfordon. Sjuktransportbuss är en bil i kategori M2 eller M3 med sitt- och bårplatser för fler än åtta personer utöver föraren. Fordon som avses i detta moment förses med Röda Korsets symboler och får målas i försvarsmaktens kamouflagefärger.

Militärpolisfordon är ett utryckningsfordon som är utrustat för militärpolisen utgående från en bil i kategori M1G eller N1G eller utgående från ett pansarfordon eller annat fordon. Ett militärpolisfordon är försett med alarmanordningar och militärpolisymboler.

En militärpolisbil skall med avseende på den utvändiga utrustningen och färgen tydligt avvika från en polisbil.

2 kap.

Konstruktion och utrustning

4 §

Närmare krav på konstruktionen och undantag från dem

På militärfordons konstruktion, manöverorgan och utrustning tillämpas utöver bestämmelserna i 25 och 26 § i fordonslagen vad som föreskrivs i detta kapitel.

Närmare krav gällande konstruktionen anges i bilaga 1 och 2 till denna förordning. Bilagorna innefattar även de undantag som kan tillämpas vid försvarsmaktens typgodkännande och vid registrerings- eller ändringsbesiktning av ett enskilt fordon.

De punkter som nämns i bilagorna till kommunikationsministeriets förordning om bilars och släpvagnars konstruktion och utrustning, men som inte nämns i bilagorna till denna förordning, gäller inte de militärfordon som nämns i bilagorna till denna förordning.

5 §

Specialfordon

Ett specialfordon skall till sina konstruktiva egenskaper och till sitt skick vara tryggt och det skall ha

- 1) ändamålsenligt avgassystem och effektiva ljuddämpare,
- 2) ändamålsenlig och vid behov med särskilda anordningar dämpad fjädring, och
- 3) platser för registreringsskyltar.

6 §

Pansarfordon

Ett pansarfordon skall, med beaktande av användningssyftet, till sin konstruktion och skick vara säkert och det skall dessutom ha

- 1) ändamålsenligt avgassystem och effektiva ljuddämpare,
- 2) ändamålsenlig fjädring,
- 3) pålitliga och ändamålsenliga kopplingsanordningar, om fordonet används till att dra släpfordon, och
- 4) pålitlig och funktionssäker signalförbindelse mellan föraren och den som är chef.

7 §

Militärsläpvagnar

En militärsläpvagn skall till sin konstruktion motsvara definitionen på en medelaxelsläpvagn.

8 §

Militär släpanordning

En militär släpanordning skall ha

- 1) sådan färdbröms som kopplingsbestämmelserna förutsätter,
- 2) luftfyllda däck, massiva gummihjul, medar försedda med anordningar som förhindrar glidning i sidled eller gummibeklädda larvband,
- 3) ändamålsenlig fjädring om anordningen inte har någon boggiaxelkonstruktion av vågtyp som möjliggör en tillräcklig rörelse-reserv,

4) skylt för långsamt fordon, om den största tillåtna konstruktiva hastigheten för anordningen är högst 40 km/h,

5) varningstriangel,

6) ett permanent inmärkt tillverkningsnummer, och

7) en igenkänningsskylt som anger den militära släpanordningens benämning, uppgifter som inverkar på kopplingen och tillåten bogseringshastighet.

Då en militär släpanordning framförs på väg med hjälp av egen kraftkälla skall den ha

1) parkeringsbroms eller anordning som hindrar fordonet från att sättas i rullning,

2) halvljusstrålkastare, och

3) sidoreflektorer.

9 §

Hjul och däck

Däck för militärfordon får även fyllas med något annat tillräckligt elastiskt ämne än luft eller förses med en särskild säkerhetsanordning, förutsatt att fordonets kör- eller bromsegenskaper inte till följd därav försämras eller att däcken värms upp på ett skadligt sätt.

Hjulet skall vara försett med en anteckning om att däckets är fyllt med något annat ämne än luft eller att det är försett med en säkerhetsanordning.

I militärfordon får på samma axel inte användas däck som avviker så mycket från varandra att detta medför olägenhet eller fara.

10 §

Anordning för reglering av däcktrycket

I militärfordon får finnas en anordning för reglering av däcktrycket under körning. I detta fall skall det inne i förarhytten finnas en anordning som visar däcktrycket och information om vilka de högsta tillåtna körhastigheterna är vid reducerat däcktryck respektive när fordonet är lastat.

11 §

Slirskydd

På terränglastbilar, militärläpvnagnar, specialfordon, militära släpanordningar och pansarfordon får användas däck som är dubbade över slitbanans hela bredd. På dylika däck får antalet dubbar med högst 50 procent överstiga vad som föreskrivs i kommunikationsministeriets förordning om dubbar på fordonsdäck (408/2003).

I begagnade däck på fordon avsedda för terrängbruk får dubbspetsens utstick i fråga om fordon vilkas totala massa överstiger 3,5 ton vara högst 1,0 mm större och i däck på övriga fordon högst 0,5 mm större än vad som föreskrivs i förordningen om användning av fordon på väg (1257/1992).

I däck på motorcyklar avsedda för terrängbruk får dubbspetsens utstick vara högst 8 mm, vid körning på permanentbeläggning dock högst 3 mm, fränsett vid körning över en väg eller en bro.

På dubbkraften hos nya dubbdäck på terränglastbilar, militärläpvnagnar, specialfordon, militära släpanordningar, pansarfordon och motorcyklar avsedda för terrängbruk tillämpas inte den förordning som nämns i 1 mom.

12 §

Hjälptrålkastare på fordon och skydd på strålkastarna

Militärpolis-, ambulans- och räddningsfordon får ha en eller flera fritt riktbara sökarljus. För special- och pansarfordon får särskilt godkännas ett eller flera sökarljus.

För chauffören, och i pansarfordon för föraren eller den som är chef, skall finnas signalljus som visar arbetsbelysningens och sökarljusens funktion.

Militärfordons körljus, körriktningssvisare och bakre positionslykter får förses med skydd som hindrar dem från att skadas. Den del av skyddet som är ogenomtränglig för ljus får likväl inte täcka mer än 20 procent av lyktans belysande yta.

13 §

Fordons identifieringsskyltar

En identifieringsskylt enligt nr 70 av de reglementen (E-reglementen) som avses i 30 § 2 mom. i fordonslagen skall förutom på

fordon som anges i kommunikationsministeriets förordning om bilar och släpvnagnars konstruktion och utrustning dessutom finnas på

- 1) banddrivna fordon i kategori N med en total massa som överstiger 6 ton,
- 2) pansarfordon,
- 3) specialfordon med en total massa som överstiger 7,5 ton,
- 4) släpanordningar och militära släpanordningar med en total massa på högst 10 ton, vars längd, inklusive draganordningarna, överstiger 8 meter, och
- 5) släpanordningar och militära släpanordningar med en total massa som överstiger 10 ton.

14 §

Fordons speciallyktor

Militärfordon får ha följande speciallyktor:

- 1) strålkastare; en eller två lyktor med gult eller vitt sken framtill,
- 2) bromslyktor; en eller två lyktor med rött eller brungult sken vid bromsning baktill,
- 3) bakre positionslyktor; två lyktor med rött sken baktill,
- 4) främre konturlyktor; två lyktor med gult eller vitt sken framtill,
- 5) bakre konturlyktor; två lyktor med rött sken baktill,
- 6) kolonnljus; ett vitt kors baktill, upplyst med en lykta som är täckt på baksidan,
- 7) utrustning för mörkerseende som fungerar på våglängden för osynligt ljus.

Den som beviljar godkännande enligt 5 kap. meddelar anvisningar grundade på internationella militära standarder för den konstruktion, de egenskaper och den placering på fordonet som krävs av speciallyktor enligt 1 mom.

15 §

Användning och koppling av hjälpstrålkastare och speciallyktor

En hjälpstrålkastare i ett militärfordon får inte med sin funktion vilseleda, störa eller orsaka fara för andra vägtrafikanter.

Speciallyktor får användas bara utanför

vägen och där endast på ett särskilt avgränsat område. När speciallykta används får fordonets reflektorer och identifieringsskyltar täckas.

Speciallyktorna skall kopplas så att de fungerar skilt från de övriga lyktorna.

16 §

Släpfordons lyktor och reflektorer

En militärsläpvnagn försedd med bromsar skall ha konturlyktor i enlighet med bilaga 2 vilka visar vitt sken framåt och rött sken bakåt. Lyktorna skall installeras nedtill på fordonets bakre del och utanför fordonets ytterlinje.

På en släpsläde till en snöskoter med en total massa som överstiger 200 kg och som saknar karosseri eller kanter på lastutrymmet krävs inte bak- eller körriktningsskylt och inte heller framreflektorer. På en dylik släde eller på dess last skall vid körning på väg fästas en bakåtriktad skylt för långsamt fordon enligt E-reglemente nr 69.

En konstruktionsdel som är smalare än konstruktionen i övrigt och som skjuter ut över 1,0 meter bakom den militära släpanordningen skall markeras med orangegula reflektorer som syns åt sidorna. Då den utskjutande delen är mer än 2,0 meter lång skall den dessutom markeras med orangegula lyktor som syns åt sidorna och med en röd reflektor som syns bakåt samt med bakljus.

17 §

Special- och pansarfordons bromsar

Vid typgodkännandet av sådana med tryckluftsbromsar utrustade pansar- och specialfordon som går på hjul får följande undantag göras:

- 1) med färdbromsen skall uppnås en minimiretardation av $4,5 \text{ m/s}^2$,
- 2) på fordonen krävs inte låsningsfria bromsar.

Parkeringsbromssystemet skall kunna hålla det lastade fordonet på stället i en backe vars lutning är 30 procent.

18 §

Bromsarna på militärsläpvagnar och militära släpanordningar

Vid typgodkännandet av militärsläpvagnar och militära släpanordningar utrustade med tryckluftsbromsar får följande undantag göras:

1) med färdbromsen skall uppnås en minimiretardation av $4,5 \text{ m/s}^2$,

2) på militära släpanordningar krävs inte låsningsfria bromsar och

3) på fordon försedda med låsningsfria bromsar får antilåsfunktionen regleras så att den slås på senare vid lägre körhastigheter.

Parkeringsbromssystemet skall kunna hålla det lastade fordonet på stället i en backe vars lutning är 30 procent.

19 §

Kopplingsanordningar på släpfordon

Drag- och kopplingsanordningar som installerats i en terrängbil i kategori N2G och N3G på över 6 ton samt i ett special- eller pansarfordon skall stämma överens med en dragögla som motsvarar kategori L i punkt 2.6.11 i E-reglemente nr 55. I ovan nämnda terrängbil skall en kopplingspunkt som lämpar sig för en dylik dragögla även finnas framtill.

Kopplingsanordningarnas installationsmått överensstämmer med standarden ISO 11406 och med bilaga 1.

En militärsläpvagn, en militär släpanordning eller ett släpfordon av annat slag som kan kopplas till en i 1 mom. nämnd terrängbil skall ha en ovan avsedd dragögla fast installerad i förhållande till vridningen.

I fordon som avses i 1 och 3 mom. får finnas en sådan elanslutning mellan dragfordonet och släpfordonet som stämmer överens med internationella militärstandarder.

20 §

Allmänna föreskrifter om persontransport

I denna förordning avses med persontransport befordran av personer med ett fordon i kategori N så att passagerarna till antalet är

fler än det personantal som har antecknats i registret. Såsom persontransport betraktas likväl inte transport i ett fordon av driftspersonalen för ett skjutklart vapen som är fastgjort i fordonets lastutrymme.

Fordon i kategori N2 och N3 som utför persontransport skall för varje person som transporteras ha ett säte som är fastgjort vid lastkorgen med åtminstone den hållfasthet som anges i 3 § i trafikministeriets beslut om lastkorgar till fordon, lastning av fordon och fastgörande av last (940/1982).

Varje sådant säte inne i fordonskarosseriet som är avsett för persontransport skall vara försett med säkerhetsbälte. En person som transporteras skall använda säkerhetsbälte under transporten.

Denna paragraf tillämpas inte under en militärparad.

21 §

Passagerarutrymmen vid persontransport

I lastutrymmet i ett fordon i kategori N2 och N3 skall finnas åtminstone $0,5 \times 1$ kvadratmeter golvutrymme per person som transporteras.

Bestämmelser om personantal och sittplatser i special- och pansarfordon samt om temporär persontransport på ett pansarfordon ingår i det godkännande som meddelas i enlighet med kap. 5.

I ett fordon som används för persontransport skall finnas en kontakt- eller signalanordning mellan lastutrymmet och förarhytten, om dessa utrymmen är åtskilda. I ett slutet karosseriutrymme skall dessutom finnas ett tillräckligt effektivt och maskinellt fungerande luftväxlingsaggregat.

I ett slutet lastutrymme skall utrymmet ha åtminstone två separata dörrar som öppnas inifrån och som inte får vara på samma sida av fordonet, eller en sådan dörr och en som nödutgång lämplig taklucka eller ett fönster som är lätt att öppna, lösgöra eller slå sönder. Nödutgångens öppning skall vara minst $0,5 \times 0,7$ meter.

I en buss i kategori M2 och M3 som innehåller eller används av försvarsmakten får det i registret antecknade passagerarantalet, föraren inberäknad, tillfälligt överskridas med högst 30 procent.

22 §

Låsning av växelkorg och container vid persontransport

I en bil som är utrustad med en växelkorganordning och som i besiktningen godkänns för transport av personer skall växelkorgens låsanordningar vara utrustade med en mekanisk säkerhetsspärr. Säkerhetsspärren skall vara kopplad då personer transporteras i växellastkorgen.

En container i vilken personer transporteras skall låsas med containerlås vid fordonet eller lastflaket.

23 §

Utrustning för militärcykel

Vid cykling i kolonn skall den första och den sista cykeln i kolonnen ha framlykta. Dessutom skall de cyklar som rör sig mellan dem ha framlykta så, att mellan två med lykta utrustade cyklar finns högst tre cyklar utan lykta.

24 §

Fordons beväpning

Ett militärfordon får ha nödvändig fast beväpning. Beväpningen skall vid körning på väg vara fastgjord i transportläge så att den inte medför fara. Vid militärparad behöver beväpningen dock inte vara fastgjord i transportläge.

3 kap.

Fordons massa och huvudmått samt fordonskombinationer

25 §

Massa

Militärfordons största tillåtna massa är som följer:

1) ett pansarfordons och ett med band försedd specialfordons totala massa får vara högst 65 ton; på allmän väg får den totala massan dock inte överstiga den största totala

massa som vägverket på respektive väg eller bro tillåter för dessa fordon,

2) på andra än i punkt 1 avsedda militärfordons massa tillämpas bestämmelserna i förordningen om användning av fordon på väg med följande undantag:

a) den totala massan för treaxlade militärfordon får vara högst 28 ton, för fyraxlade 35 ton och för femaxlade 42 ton, och

b) på ett specialfordon eller en militär släpanordning samt en fordonskombination, till vilken en militär släpanordning har kopplats, tillämpas inte bestämmelserna om fastställande av total massa i 21 § 2 mom. och 23 § 3 mom. i förordningen om användning av fordon på väg.

26 §

Huvudmått

Största tillåtna längd för ett specialfordon och ett pansarfordon jämte därtill hörande anordningar och utrustning är 15 meter.

En släpanordning, fränsett dess kopplingsanordning, får försedd med mittaxel vara högst 12 meter lång och med två eller flera axlar högst 15 meter lång. Längden får överstiga ovan nämnda värden, om släpanordningen är försedd med ett styrande eller ett med mekanisk styrning försett axelsystem som förbättrar vändbarheten. En släpanordning får kopplas till ett militärfordon som nämns i 3 mom., trots att dess bredd överstiger dragfordonets bredd. Vad som i detta moment bestäms om släpanordningar gäller även militära släpanordningar.

Största tillåtna längd för en fordonskombination bestående av en lastbil eller en terränglastbil samt ett i fråga om chassikonstruktion motsvarande specialfordon eller ett pansarfordon på hjul samt en traktor och en släpanordning som kopplas till dessa är 30 meter. Högsta tillåtna höjd för dessa fordon är 4,4 meter och största tillåtna bredd 4,1 meter, om deras ursprungliga konstruktion eller användningssyfte nödvändigtvis förutsätter detta. På dylika fordon eller fordonskombinationer, med undantag för lastbil, tillämpas bestämmelserna om ett fordons vändningsförmåga i förordningen om användning av fordon på väg.

Den del av fordonet som är smalare än dess övriga konstruktion och utgörs av ett fast vapen på fordonet räknas med i fordonets längd.

27 §

Koppling av släpfordon försedda med medelaxel

Till en terränglastbil eller ett specialfordon eller pansarfordon som i fråga om chassikonstruktion motsvarar denna får, om de fordon som skall kopplas har försetts med en kopplingsanordning enligt anmärkning 50.1 till punkt 50 i bilaga 1, kopplas ett släpfordon som i fråga om draganordning och axelkonstruktion motsvarar en medelaxelsläpvagn.

Släpfordonets kopplingsmassa får inom ramen för den belastning som godkänts för kopplingsanordningar

1) i fråga om fordon som saknar bromsar vara högst hälften av dragfordonets egenmassa,

2) i fråga om fordon försedda med färdbroms vara lika stora som dragfordonets egenmassa, dock högst 6 ton, eller

3) i fråga om fordon försedda med ett kontinuerligt fungerande bromssystem vara högst 1,5 gånger dragfordonets egenmassa.

Av kopplingsmassan får högst 15 procent belasta dragfordonet under förutsättning att belastningen på kopplingsanordningen inte överstiger godkända värden.

28 §

Koppling av släpfordon som motsvarar släpvagn med dragstång

Till en terränglastbil eller ett specialfordon eller pansarfordon som i fråga om chassikonstruktion motsvarar en sådan får, om de fordon som skall kopplas har försetts med en kopplingsanordning enligt anmärkning 50.1 till punkt 50 i bilaga 1, kopplas ett släpfordon som motsvarar en egentlig släpvagn (släpvagn med dragstång).

Släpfordonets kopplingsmassa får inom ramen för den belastning som godkänts för kopplingsanordningar

1) i fråga om fordon som saknar bromsar

vara högst hälften av dragfordonets egenmassa,

2) i fråga om en militär släpanordning där endast en axel är försedd med bromsar, vara högst hälften av dragfordonets egenmassa, eller då den med bromsar försedda axeln är den bakersta och dess axeltryck uppgår till minst 70 procent av axeltryckens summa, vara högst 1,5 gånger dragfordonets egenmassa, eller

3) i fråga om fordon försedda med bromsar på varje axel vara högst två gånger dragfordonets egenmassa.

29 §

Koppling till traktor

Till andra traktorer än trafiktraktorer som används av försvarsmakten får inom ramen för kopplingsbestämmelserna även kopplas en militär släpanordning vars kopplingsmassa överstiger 10 ton.

Till andra släpvagnar än en släpvagn som kopplats till en traktor som använder ledramsstyrning får kopplas en militärsläpvagn, en släpanordning eller en militär släpanordning. Kopplingen förutsätter att kopplingsanordningarna mellan fordonen är ändamålsenliga och pålitliga och att det bakre släpfordonets kopplingsmassa är högst lika stor som det främre släpfordonets kopplingsmassa samt att deras sammanlagda massa inte överstiger den tillåtna kopplingsmassan för traktorn.

4 kap.

Användning och belastning

30 §

Användning på väg

Om en fordonskombination till följd av militärfordons avvikande konstruktion och dimensionering inte uppfyller de värdbarhetskrav som uppställts för fordonskombination i trafik, skall körrutten väljas så att svängning i korsning undviks där det kan medföra olägenhet, fara eller skada. Vid behov skall trafikdirigering ordnas längs rutten.

Ett i försvarsmaktens militärfordonsregister antecknat terrängfordon på hjul och en

därtill kopplad släpvagn samt en motorsläde och en därtill kopplad släde får med iakttagande av särskild försiktighet användas på väg, om det är av behovet påkallat för utförandet av en militär uppgift. En dylik släpvagn eller släde får belastas endast så mycket som förhållandena och trafiksäkerheten medger. Då ett till ett terrängfordon på hjul kopplat släpfordon används på väg får det inte ha passagerare. Vid arbete som utförs på vägområde får den person som använder den utrustning som är fast installerad i släpfordonet dock befinna sig i släpfordonet.

Ett specialfordon får med iakttagande av särskild försiktighet användas på väg. Om fordonets bredd överstiger 2,8 meter, skall i fordonet finnas en person som bistår föraren vid färd på väg.

Ett fordon som avses i 8 § 2 mom. får användas på väg endast om en person som dirigerar trafiken har förordnats att enligt 2 § 1 mom. i vägtrafikförordningen (182/1982) varna och dirigera den övriga trafiken. På ett kasern- eller övningsområde som används av försvarsmakten krävs likväl inte någon trafikdirigerare.

Ett pansarfordon får med iakttagande av särskild försiktighet användas på väg, förutsatt att i fordonet förutom föraren finns en person som är chef för fordonet och som utan hinder kan se åt sidorna och bakåt över det område som föraren på grund av fordonets konstruktion inte kan se. Chefen underrättar med hjälp av en i 6 § avsedd signalförbindelse föraren om i detta område förekommande trafik och andra omständigheter som inverkar på framförandet av pansarfordonet. Ett pansarfordon får vid behov dirigeras utifrån med hjälp av handtecken. Chefen kan också ge lämpligt riktningstecken, om körriktningssvare saknas på fordonet.

Den person som är chef för ett pansarfordon och den person som bistår föraren i ett specialfordon kan enligt 2 § 1 mom. i vägtrafikförordningen vara trafikdirigerare när de avlägsnat sig ur fordonet och står på vägen.

31 §

Fordons last och s äkring av lasten

En växelkorg eller container som tillfälligt

transporteras i en lastbil eller terränglastbil får, inom ramen för fordonets tillåtna längd på väg, skjuta ut över fordonets ytterlinje baktill högst fyra meter.

Material som transporteras i karosseriutrymmet eller på släpvagnen skall, med undantag av utrustningen för den personal som transporteras, vara fastgjord.

32 §

Fordonsbestämda hastighetsbegränsningar

Högsta tillåtna hastighet på väg är 80 kilometer i timmen för ett specialfordon som i fråga om chassikonstruktion motsvarar en terrängbil på hjul och för ett pansarfordon på hjul.

För ett med band försett pansarfordon är den högsta tillåtna hastigheten

1) 50 kilometer i timmen, om fordonets totalvikt överstiger 20 ton.

2) 70 kilometer i timmen, om fordonets totalvikt är högst 20 ton eller om fordonet är försett med larvband av gummi eller gummebeklädda larvband.

För andra fordon än specialfordon och pansarfordon som nämns i 1 och 2 mom. är den högsta tillåtna hastigheten 70 kilometer i timmen.

Med avvikelse från hastighetsbegränsningarna för motordrivna fordon och släpfordon i förordningen om användning av fordon på väg är den högsta tillåtna hastigheten på väg för militärfordon 80 kilometer i timmen

1) för en lastbil och en terränglastbil, för ett specialfordon med motsvarande chassikonstruktion samt för ett pansarfordon på hjul, om till dem är kopplat ett släpfordon med fjädring som saknar bromsar och som i fråga om kopplingsmassa väger högst 1,5 ton, och

2) för ett militärt släpfordon, som är försett med en boggiaxelkonstruktion av vägtyp utan fjädring.

Vid transport av personer på de sätt som avses i 20 § 1 mom. är den högsta tillåtna hastigheten 60 kilometer i timmen. Vid halt väglag skall fordonets alla däck, med undantag av det ena hjulets däck på dubbelhjul, vara försedda med slirskydd. Den högsta tillåtna hastigheten på väg för terränglastbilar försedda med band är 40 kilometer i timmen.

Den högsta tillåtna hastigheten för fordon som är bredare än 3,5 meter är högst 60 kilometer i timmen.

Körhastigheten får vara högst 50 kilometer i timmen, om fordonet är försett med däck vilkas bärförmåga grundar sig på ett annat ämne än luft, såvida inte en större körhastighet har godkänts särskilt för denna typ av däck.

33 §

Märkning av överbreda fordon

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas på märkning av överbreda militärfordon när de används på allmän väg drivna med egen maskinkraft eller såsom släpfordon.

Andra militärfordon än pansarfordon och militära släpanordningar vars bredd överstiger 2,6 meter skall ha i 19 och 20 § i trafikministeriets beslut om specialtransporter och specialtransportfordon (1715/1992) angivna lyktor och reflektorer vilka anger fordonets eller fordonskombinationens bredd. Pansarfordon och militära släpanordningar får vara utrustade med sådana lyktor och reflektorer.

De i 2 mom. avsedda lyktorna och reflektorerna får på en lastbil eller terränglastbil vars bredd är högst 2,6 meter vara monterade och inställda på fordonet högst till fordonets största bredd även då det inte finns någon överbred last eller något överbrett släpfordon. Lyktorna skall förses med en strömställare med vilken de kan släckas. För föraren skall då finnas en kontrollampa som anger ljusens funktion.

Ett pansarfordon vars bredd överstiger 2,6 meter skall framtill och baktill ha konturlyktor på högst 200 millimeters avstånd från fordonets sidor, om inte strålkastarna eller baklyktorna befinner sig på detta avstånd från fordonets sidor. Därutöver skall fordonet framtill och baktill ha två reflektorer på högst 200 millimeters avstånd från fordonets sidor. Till övriga delar skall monteringen av konturlyktorna och reflektorerna överensstämma med E-reglemente nummer 48.

Militära släpanordningar vars bredd överstiger 2,6 meter skall baktill ha konturlyktor i enlighet med 16 § och reflektorer på högst

50 millimeters avstånd från fordonets sidor. Till övriga delar skall monteringen av konturlyktorna och reflektorerna överensstämma med E-reglemente nummer 48.

Ett i denna paragraf avsett motordrivet fordon och ett fordon kopplat till en överbred militär släpanordning skall ha minst en sådan lykta som avses i 21 b § i det beslut av trafikministeriet som nämns i 2 mom.

34 §

Varningsbil för överbred transport

Ett pansarfordon vars bredd överstiger 3,0 meter och som framförs på väg bör åtföljas av en varningsbil. Varningsbilen skall ha en varningstavla på minst 1,0 x 0,5 meter med antingen texten "PANSARVAGN" eller "PANSARVAGNAR".

På motorvägar eller vägar där dubbelriktad trafik är förbjuden genom trafikmärken skall varningsbilen vara placerad bakom fordonsavdelningen och på andra vägar framför fordonsavdelningen. På andra vägar skall även det sista fordonet i fordonsavdelningen vara försett med en varningstavla på vilken skall anges antalet fordon i avdelningen. Varningsbil krävs likväl inte på ett sådant område där den övriga trafiken varnas med trafikmärke nr 189 och med en tilläggsskylt med antingen texten "PANSARVAGNAR" eller "KRIGSÖVNING".

Den varningsbil i kategori N som används vid försvarsmaktens specialtransporter får till sin totala massa uppgå till högst 7,5 ton.

5 kap.

Typgodkännande av militärfordon

35 §

Godkännande och beviljande av typgodkännande

Huvudstabens tekniska besiktningsavdelning beviljar godkännanden i fråga om specialfordon och pansarfordon, militärsläp-vagnar samt militära släpanordningar som skall användas av försvarsmakten, om inte fordonet är typgodkänt enligt 5 kap. i fordonslagen.

I fråga om sådana fordon som skall användas av försvarsmakten och för vilka typgodkännande enligt fordonslagen inte förutsätts utförs typgodkännandet vid försvarsmakten så som anges i denna paragraf.

Huvudstabens tekniska besiktningsavdelning beviljar typgodkännande med iakttagande av de metoder för nationellt typgodkännande som avses i 30 § 3 mom. i fordonslagen.

Den förvaltningsenhet som gör anskaffningen av fordonet ansöker om typgodkännande. Sökanden är skyldig att förete de dokument och testresultat som fordras vid godkännande.

6 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

36 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

37 §

Övergångsbestämmelser som gäller anpassning av bromsarna på vissa militärfordon samt villkor för koppling

Om ett av fordonen i en fordonskombination är ett militärfordon som har godkänts för användning i enlighet med de bestämmelser som gäller vid denna förordnings ikraftträdande uppställs följande krav på anpassningen av bromsarna och villkoren för koppling:

1) Terränglastbilar och specialfordon försedda med tryckluftsbromsar:

a) till ett fordon som i fråga om bromsarna är anpassat får kopplas ett släpfordon som saknar bromsar eller som är försett med bromsar som grundar sig på påskjutskraft eller ett släpfordon som uppfyller villkoren i trafikministeriets beslut om bromsanordningar för bilar med tryckluftsbromsar och till dem kopplade släpvagnar (631/1990), nedan bromsanordningsbeslutet, förutsatt att inga andra hinder föreligger för kopplingen,

b) kopplingsmassan för ett släpfordon som saknar bromsar får vara högst 33 procent av dragfordonets totala massa och högst 50 procent av dragfordonets verkliga massa; båda villkoren skall uppfyllas, och

c) till ett fordon med en total massa på över 8 ton men mindre än 12 ton får kopplas ett släpfordon som saknar bromsar eller som är försett med bromsar som grundar sig på påskjutskraft eller ett i fråga om bromsarna oanpassat fordon som bogseras och som är försett med tryckluftsbromsar i enlighet med villkoren i underpunkt b).

2) Terränglastbilar och specialfordon försedda med tryckluftsstyrda vätskebromsar:

a) fordon med en total massa om högst 8 ton skall uppfylla kraven på bromsningsförhållande i bromsanordningsbeslutet uppfylls,

b) till fordonet får kopplas endast ett släpfordon som saknar bromsar eller som är försett med bromsar grundade på påskjutskraft förutsatt att andra hinder inte föreligger för kopplingen, samt

c) kopplingsmassan för ett släpfordon som saknar bromsar får vara högst 33 procent av dragfordonets totala massa och högst 50 procent av dragfordonets verkliga massa; båda villkoren skall uppfyllas,

3) Militärsläpvagnar försedda med tryckluftsbromsar eller tryckluftsstyrda vätskebromsar:

a) en släpvagn med en total massa som överstiger 3,5 ton skall uppfylla det krav på bromsningsförhållande som anges i bromsanordningsbeslutet, och

b) en släpvagn får kopplas till en bil som uppfyller kraven i bromsanordningsbeslutet förutsatt att andra hinder inte föreligger för kopplingen,

4) Släpanordningar och militära släpanordningar försedda med tryckluftsbromsar eller tryckluftsstyrda vätskebromsar:

a) bromsningsförhållandet för ett fordon med en total massa som överstiger 3,5 ton skall vara i en bromskorridor som motsvarar en belastad situation och som är anpassad för mätning med dynamometer. Bromskorridorrens nedre gräns stämmer överens med den som anges i bromsanordningsbeslutet och den övre gränsen har värdet $Z = 0,75$ vid ett manövertryck på 0,6 megapascal, och

b) en släpvagn får kopplas till en bil som

uppfyller kraven i bromsanordningsbeslutet förutsatt att andra hinder inte föreligger för kopplingen.

Bromsanpassningen på terränglastbilar med två axlar får i stället för genom kontroll med bromsdynamometer testas också genom ett praktiskt bromsprov i vilket retardationen mäts med en kalibrerad retardationsmätare som ger en utskrift av mätresultatet. I testet beaktas fordonets beteende och styrförmåga vid inbromsningen.

På pansarfordon som går på hjul tillämpas vad som ovan i denna paragraf sägs om terränglastbilar och specialfordon.

38 §

Övriga övergångsbestämmelser

Militärfordon som har godkänts för trafik innan denna förordning träder i kraft får alltjämt användas i trafik, om fordonet motsvarar de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Identifieringsskylt för långa eller tunga fordon enligt 13 § i denna förordning krävs i ett militärfordon som har godkänts för trafik innan denna förordning träder i kraft, då ett år har förflutit från denna förordnings ikraftträdande.

Terräng- och specialsläpvagnar och övriga fordon som klassas som militärsläpvagnar i enlighet med militärfordonsförordningen (560/1992) och som tagits i bruk före denna förordnings ikraftträdande skall utrustas med konturlyktor i enlighet med 16 § 1 mom. inom ett år efter det att förordningen trätt i kraft.

Bromsarna på en i 18 § avsedd militär släpanordning som godkänts för allmänt bruk före denna förordnings ikraftträdande får godkännas efter det att de ändrats i enlighet med 18 § 1 mom. Dessutom får en manuell bromskraftsregulator godkännas för monte-

ring i bromssystemet i ett sådant fordon i stället för en lastkännande bromskraftsregulator. Godkännandeförfarandet är det som beskrivs i 5 kap.

Bestämmelsen om persontransport i 20 § 1 mom. tillämpas då ett år har förflutit från förordningens ikraftträdande och bestämmelserna i 2 och 3 mom. om montering av säten och säkerhetsbälten i fordon och lastutrymmen eller containrar i fordon som tillhör kategori N2 eller N3 och som används för persontransport då två år har förflutit från förordningens ikraftträdande.

Denna förordning tillämpas på paketbilar som används för persontransport då ett år har förflutit från denna förordnings ikraftträdande.

Utrymmesreservering enligt 21 § i denna förordning krävs i ett militärfordon som har godkänts för trafik innan denna förordning träder i kraft då ett år har förflutit från denna förordnings ikraftträdande.

I fråga om en militärscykel som används för trafik krävs sidoreflektorer då ett år har förflutit från denna förordnings ikraftträdande.

De föreskrifter som gäller vid denna förordnings ikraftträdande tillämpas under ett år efter ikraftträdandet på märkning av de överbredda fordon som avses i 33 §, om dessa föreskrifter står i strid med föreskrifterna i 33 §. Det krävs likväl inte att de konturlyktor som anges i 33 § 4 mom. monteras på ett pansarfordon som redan godkänts för användning då denna förordning träder i kraft.

Fordon som omfattas av de leveransavtal som är i kraft då denna förordning träder i kraft får godkännas på de villkor som uppställs i militärfordonsförordningen då högst två år har förflutit från denna förordnings ikraftträdande.

Helsingfors den 14 mars 2006

Försvarsminister *Seppo Kääriäinen*

Föredragande Jenni Honkonen

Bilaga 1

KRAV PÅ SPECIAL- OCH PANSARFORDON

Överensstämmelse krävs med ett direktiv eller E-reglemente. Punkterna 21, 22, 24, 26, 28 och 29 kräver dock typgodkännande. Punkterna 1, 5, 9, 19 och 20 kräver testning utförd av en forskningsanstalt.

Punkterna 2, 6, 11-14, 16, 27, 30, 37-40, 42, 44, 45, 47, 48 och 57 har utelämnats, eftersom dessa punkter inte tillämpas på de i bilagan nämnda militärfordonen.

Punkt	Objekt	Direktiv nr	E-reglemente Nr	Specialfordon	Pansarfordon, försett med hjul	Pansarfordon, banddrivet
1	Ljudnivåer	70/157/EEG	51	T + A (1)	T + A	N/A
3	Tankar för flytande bränsle/underkörningskydd	70/221/EEG	34	A (1)	N/A	N/A
4	Monteringsutrymme för bakre registreringsskyltar	70/222/EEG		X (1)	A	N/A
5	Styrinrättningar	70/311/EEG	79	A (1)	A	N/A
7	Ljussignalanordningar	70/388/EEG	28	A+K	A+K	A+K
8	Backspeglar	71/127/EEG 2003/97/EG	46	A	N/A (1)	N/A (1)
9	Bromsutrustning (1)	71/320/EEG	13	A	A	N/A
10	Dämpning av radiostörningar	72/245/EEG	10	X	X	X
15	Hållfastheten hos sätena	74/408/EEG	17	D	N/A	N/A
17	Hastighetsmätarutrustning och backväxeln	75/443/EEG	39	X (1)	A	A
18	Lagstadgade skyltar	76/114/EEG		X	X	N/A
19	Förankring av säkerhetsbälten	76/115/EEG	14	D + A	N/A	N/A
20	Montering av belysning och ljussignalanordningar (1)	76/756/EEG	48	A+N	A+Y	A+Y (2)
21	Reflektorer	76/757/EEG	3	X	X	A
22	Kontur-, fram-, bak-, broms-, varsel- och sidolyktor	76/758/EEG	7, 87, 91	X	X	A
23	Körriktningsvisare	76/759/EEG	6	A	A	A
24	Bakre skyltlyktor	76/760/EEG	4	X	A	N/A
25	Körljus (även glödlampor)	76/761/EEG	1,2,5,8,20, 31,37,98, 99,112,113	A	A	A
26	Främre dimstrålkastare	76/762/EEG	19	X	N/A	N/A
28	Dimbaklyktor	77/538/EEG	38	X	A	N/A
29	Backningsstrålkastare	77/539/EEG	23	X	X	N/A
31	Säkerhetsbälten	77/541/EEG	16	D	A	N/A

32	Sikt framåt	77/649/EEG		N/A	N/A (1)	N/A (1)
33	Märkning av manöverorgan	78/316/EEG		X	N/A	N/A
34	Avfrostning/avimning	78/317/EEG		O	O	O
35	Vindrutespolare/vindrutetorkare	78/318/EEG		O	O	O
36	Värmsystem	2001/56/EG		P	P	P
41	Utsläpp från dieselmotorer	88/77/EEG	49	V	N/A	N/A
43	Stänkskyddsanordningar	91/226/EEG		X	N/A	N/A
46	Däck (1)	92/23/EEG	54	A	A	N/A
49	Utskjutande delar framför förarhyttens bakre vägg	92/114/EEG	61	A	N/A	N/A
50	Kopplingsanordningar (1)	94/20/EG	55	X	X	X

Fotnot

(Den första siffran anger "Punkt", den andra fotnoten i sagda punkt.)

1.1) endast fordon med hjul

3.1) överensstämmelse med punkt 5 i BILAGA I till kommissionens direktiv 97/19/EG krävs

4.1) nationell registrerings skylt bör kunna monteras

5.1) endast fordon med hjul

8.1) från förarens (från förarens säte i körställning) och chefens (från chefens plats fritt placerad) platser existerar den sammanlagda heltäckande sikt som krävs

9.1) eller kraven enligt trafikministeriets beslut 631/90, endast fordon på hjul

17. 1) endast fordon med hjul

20.1) fram- och bakreflektorerna monteras på högst 1500 mm höjd, om fordonets konstruktion inte medger montering på högst 900 mm höjd

20.2) funktioner för varningsblinkning krävs inte

32.1) se 8.1

37.1) kommunikationsministeriets förordning 1248/2002, 20 §

46.1) ISO 10571:1995 eller ETRTO 1998

50.1) kopplingsanordning avsedd för en dragögla i kategori L (L2, L3, L4) i punkt 2.6.11 i E-reglemente nr 55; rörelsereserven för ovan nämnda dragögla i den kopplingsanordning eller kopplingspunkt som monterats i fordonet skall vara:

a) horisontalt 81 grader till höger och vänster, sammanlagt 162 grader, och

b) vertikalt 40 grader ovan och under horisontalplanet, sammanlagt 80 grader.

Bilaga 2

KRAV PÅ MILITÄRSLÄPVAGN OCH MILITÄR SLÄPANORDNING

Överensstämmelse krävs med ett direktiv eller E-reglemente. Punkterna 21-24, 28 och 29 kräver däremot typgodkännande. Punkterna 5, 9 och 20 kräver testning utförd av en forskningsanstalt.

Punkterna 1, 2, 6-8, 10-17, 19, 25-27, 30-41, 44, 45, 47 och 49 har utelämnats eftersom dessa punkter inte tillämpas på militärfordon som nämns i bilagan.

Punkt	Objekt	Direktiv nr	E-reglemente	Militärsläpvagn	Militär släpanordning
3	Underkörningsskydd	70/221/EEG	34	X (1	N/A
4	Monteringsutrymme för bakre registreringsskyltar	70/222/EEG		A (1	N/A
5	Styrinrättningar	70/311/EEG	79	X	N/A
9	Bromsutrustning (1 (2	71/320/EEG	13	A	A
18	Lagstadgade skyltar	76/114/EEG		A	N/A
20	Montering av belysning och ljussignalanordningar (1, (2	76/756/EEG	48	A + N	A (3
21	Reflektorer	76/757/EEG	3	X	X
22	Kontur-, fram-, bak-, broms-, varsel- och sidolyktor	76/758/EEG	7, 87, 91	X	X
23	Körriktningsvisare	76/759/EEG	6	X	X
24	Bakre skyltlyktor	76/760/EEG	4	X	X
28	Dimbaklyktor	77/538/EEG	38	X	X
29	Backningsljus (1	77/539/EEG	23		
42	Sidoskydd	89/297/EEG		X	N/A
43	Stänkskyddsanordningar	91/226/EEG		X	N/A
46	Däck (1	92/23/EEG	54	A	A
48	Massa och mått	97/27/EG		X	N/A
50	Kopplingsanordningar (1	94/20/EG	55		

Fotnot

(Den första siffran anger "Punkt", den andra fotnoten i sagda punkt)

3.1) krävs inte (II.5.5), koppling tillåten även till andra än NG-dragbilar

4.1) nationell registreringsskylt bör kunna monteras

9.1) eller kraven enligt trafikministeriets beslut 631/1990

9.2) för militärsläpvagn eller militär släpanordning som är avsedd att kopplas till ett banddrivet fordon krävs inte bromsar

20.1) fram- och bakreflektorerna monteras på högst 1500 mm höjd, om fordonets konstruktion inte medger montering på högst 900 mm höjd

20.2) dimbaklyktor krävs inte

20.3) främre positionslyktor krävs inte

29.1) om sådana har monterats

46.1) ISO 10571:1995 eller ETRTO 1998

50.1) dragöglan stämmer överens med kategori L (L2, L3, L4) i punkt 2.6.11 i E-reglemente 55; monteringsmått ISO 11406

Nr 181

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om övervakningen av tvärvillkor som gäller folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och anmälan om sjukdomar**

Given i Helsingfors den 8 mars 2006

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), sådan denna paragraf lyder i lag 273/2003, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde och syfte

Denna förordning gäller de kontroller som avses i artikel 25 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, nedan *förordningen om gårdsstöd*, och som avser föreskrivna verksamhetskrav som hänför sig till folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och anmälan om sjukdomar enligt artiklarna 3 och 4 i förordningen om gårdsstöd och bilaga III till den förordningen.

Övervakningen av tvärvillkoren genomförs som ett led i det integrerade administrations- och kontrollsystem, nedan *det integrerade systemet*, som avses i kapitel 4 i avdelning II i förordningen om gårdsstöd. Bestämmelser om det integrerade systemet finns i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004, nedan *tillämpningsförordningen*, om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *uppsåtlig överträdelse* uppsåtlighet i enlighet med definitionen i 3 kap. 6 § i strafflagen (39/1889),

1) Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 (32003L1782); EGT nr L 270, 21.10.2003, s. 1

2) Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 (32004L0796); EGT nr L 141, 30.4.2004, s. 18

2) *överträdelse* en försummelse som beror på brister i sökandens verksamhet,

3) *upprepade överträdelser* en definiering i enlighet med artikel 41 punkt a i tillämpningsförelörden,

4) *överträdelsens omfattning* en definiering i enlighet med artikel 41 punkt b i tillämpningsförelörden,

5) *överträdelsens allvar* en definiering i enlighet med artikel 41 punkt c i tillämpningsförelörden,

6) *överträdelsens varaktighet* en definiering i enlighet med artikel 41 punkt d i tillämpningsförelörden,

7) *indikatorgrupp* helheter enligt ämnesområde som avses i de bestämmelser om folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och anmälan om sjukdomar som förtecknas i bilaga III till förelörden om gårdsstöd, dvs. växtskyddsmedel, foder, hygien på mjölkproduktionsenheter, ämnen som är förbjudna för animalieproduktionsdjur samt främmande ämnen, övervakning av salmonella på fjäderfäanläggningar samt anmälan om djursjukdomar,

8) *kontrollrapport* handling som skall göras upp på basis av kontroll som utförts på gården och som avses i artikel 48 i tillämpningsförelörden (kontrollrapporten görs upp på en blankett, kontrollprotokoll) som består av en allmän del, en del där det redogörs för hur efterlevnaden av varje enskild rättsakt och norm har kontrollerats och en utvärderingsdel, samt

9) *övervakning* kontroll av den verksamhet som sökanden bedriver för konstaterande av att bestämmelser i tvärvillkoren har iakttagits eller överskridits, och som gäller handlingar, lägenheter, djur, foder och växtskyddsmedel som används på gården samt av provtagning och undersökning av prov.

2 kap.

Kontroll av villkoren för stödberättigande

3 §

Samordning av kontrollerna

Jord- och skogsbruksministeriet är den samordningsmyndighet som avses i artikel 23.3 i förelörden om gårdsstöd.

4 §

Utförande av kontrollerna

I enlighet med artikel 42 i tillämpningsförelörden är arbetskrafts- och näringscentralen, nedan *TE-centralen*, Kontrollcentralen för växtproduktion, länsstyrelsen och av länsstyrelsen förordnad tjänsteveterinär de myndigheter som är behöriga att utföra kontroller av tvärvillkor som avses i denna förelörden. Kontrollcentralen för växtproduktion och TE-centralen är behöriga att utföra kontroller av de indikatorgrupper som avses i 11 och 12 § i denna förelörden samt länsstyrelsen och av länsstyrelsen förordnad tjänsteveterinär är behöriga att utföra kontroller som avses i 13-16 §.

Den tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför kontrollen på gården (nedan *kontrollör*) gör upp en kontrollrapport i enlighet med artikel 48 i tillämpningsförelörden och lämnar in den till TE-centralen. Kontrollören bedömer utgående från de iakttagelser som han gjort på gården huruvida man på gården har iakttagit tvärvillkoren för var och en av de indikatorgrupper som förtecknats i 4 kapitlet i denna förelörden. Om någon bestämmelse har överträtts, skall kontrollören i kontrollrapportens utvärderingsdel också göra en bedömning av överträdelsens upprepning, omfattning, allvar, varaktighet och uppsåtlighet. Bedömningen kan endast grunda sig på sådana iakttagelser i kontrollrapporten som den som är underställd kontrollen har möjlighet att uttala sig om.

TE-centralen sammanställer inom sitt område resultaten från kontrollen av de villkor som avses i denna förelörden för de enskilda kontrollobjektens vidkommande och fastställer kontrollresultatet på det sätt som särskilt bestäms i tillämpningsförelörden.

5 §

Administrativa kontroller

I fråga om de villkor som hänför sig till folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och anmälan om sjukdomar kan övervakningen förutom kontroller på plats även verkställas i form av sådana administrativa kontroller som avses i artikel 43 i tillämpningsförelörden.

3 kap.

Kontroller på plats

6 §

Minsta kontrollfrekvens

På grundval av artikel 44.1 i tillämpningsförordningen skall minst 1 procent av de gårdar som ansökt om direktstöd kontrolleras.

7 §

Stickprovsurval

I fråga om valet av gårdar för kontroll skall utöver bestämmelserna i artikel 44 i tillämpningsförordningen dessutom iaktas bestämmelserna i artikel 45 i förordningen.

8 §

Delområden för kontroller på plats

De gårdar som har valts ut för kontroll i enlighet med 7 § ovan skall inspekteras på det sätt som bestäms i avdelning III kapitel III avsnitt III i del II i tillämpningsförordningen.

9 §

Kontrollrapport

Den kontrollmyndighet som avses i 4 § skall upprätta en kontrollrapport över kontroll av i artikel 4 i förordningen om gårdsstöd nämnda kontrollobjekt som gäller folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och anmälan av sjukdomar i enlighet med artikel 48.1 och artikel 48.2 i tillämpningsförordningen.

Kontrollrapporten skall upprättas inom den tid som nämns i artikel 48.3 i tillämpningsförordningen.

10 §

Utvidgad kontroll

Den myndighet som utför kontrollen skall utvidga en kontroll på plats till att gälla tvärvillkor som hänför sig till folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och anmälan om sjuk-

domar om det i samband med vilket som helst kontrollbesök upptäcks eller på annat sätt bringas till myndighetens kännedom att en gård som har ansökt om direktstöd har låtit bli att iakta de bestämmelser om folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och anmälan om sjukdomar som förtecknas i bilaga III till förordningen om gårdsstöd.

Kontrollen kan endast utvidgas till en kontroll av tvärvillkoren för den indikatorgrupp som gäller det som ursprungligen var föremål för kontrollen eller som underrättande av i 1 mom. avsedd behörig kontrollmyndighet gäller. Indikatorgrupperna förtecknas i 4 kapitlet. Den utvidgade kontrollen skall utföras som en ny separat kontroll på det sätt som föreskrivs i detta kapitel. Över den utvidgade kontrollen skall i enlighet med artikel 48 i tillämpningsförordningen upprättas en kontrollrapport som tillställs TE-centralen.

På grundval av en överträdelse som upptäcks vid den administrativa kontrollen skall övervakningen utvidgas till en kontroll på plats om det är nödvändigt för upprättandet av en i 9 § i denna förordning avsedd kontrollrapport.

4 kap.

Indikatorgrupper som är föremål för tvärvillkorskontroller vid gårdsövervakning

11 §

Växtskyddsmedel

Vid gårdsövervakningen av att tvärvillkoren i fråga om växtskyddsmedel följs skall det kontrolleras att 2 § 2 mom. och 4 § i lagen om bekämpningsmedel (327/1969) har iakttagits vid användningen av växtskyddsmedel.

12 §

Foder

Vid gårdsövervakningen av att tvärvillkoren i fråga om foder följs skall det kontrolleras att bestämmelserna i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 samt artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 har iakttagits vid användningen av foder.

13 §

Hygienen på mjölkproduktionsenheter

Vid gårdsövervakningen av att tvärvillkoren i fråga om hygien på mjölkproduktionsenheter följs skall det kontrolleras att bestämmelserna i 15-17 § och bilaga 2 i jord- och skogsbruksministeriets förordning om kraven på primärproduktion för säkerställande av livsmedelssäkerheten (134/2006) har iakttagits på gården.

14 §

Ämnen som är förbjudna för animalieproduktionsdjur samt främmande ämnen

Vid gårdsövervakningen av att tvärvillkoren i fråga om ämnen som är förbjudna för animalieproduktionsdjur samt främmande ämnen följs skall det kontrolleras att 2 § i jord- och skogsbruksministeriets beslut om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser i fråga om djur (743/1997) har iakttagits på gården.

15 §

Övervakningen av salmonella på fjäderfäanläggningar

Vid gårdsövervakningen av att tvärvillkoren i fråga om övervakningen av salmonella på fjäderfäanläggningar följs skall det kontrolleras att 5-9 och 16 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om övervakning av salmonella hos broiler och kalkon (23/VLA/2001) samt 5-9 och 16 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om övervakningsprogram av salmonella hos hönor (24/VLA/2001) har iakttagits på gården.

16 §

Anmälan av djursjukdomar

Vid gårdsövervakningen av att tvärvillkoren i fråga om anmälan av djursjukdomar följs skall det kontrolleras att 9 § i lagen om djursjukdomar (55/1980) har iakttagits på gården.

5 kap.

Påföljder

17 §

Påföljder vid försummelse

Om de villkor och krav som avses i denna förordning inte iakttas minskas de i förordningen om gårdsstöd avsedda direktstöden på det sätt som anges i artikel 7 i förordningen om gårdsstöd och artikel 66 i tillämpningsförordningen.

Påföljden vid försummelse att iaktta villkoren eller kraven är enligt artikel 66.1 i tillämpningsförordningen en minskning med tre procent av det totala beloppet av direktstöd. Totalbeloppet kan dock i enskilda fall minskas med en procent när försummelsen som helhet betraktad kan anses ringa, eller med fem procent när försummelsen som helhet bedömd kan anses vara allvarligare än normalt.

I sådana situationer som avses i artikel 48.1 punkt c andra stycket i tillämpningsförordningen kan man avstå från att bestämma en påföljd.

18 §

Påföljder vid uppsåtlig överträdelse

Påföljden vid uppsåtlig överträdelse, detta begrepp så som det definierats i 2 § 1 punkten i denna förordning, fastställs på det sätt som bestäms i artikel 67 i tillämpningsförordningen.

Påföljden vid uppsåtlig överträdelse är enligt artikel 67.1 i tillämpningsförordningen en minskning med 20 procent av det totala beloppet av direktstöd.

Totalbeloppet i fråga kan dock i enskilda fall minskas med minst 15 procent när den uppsåtliga överträdelsen som helhet betraktad kan anses vara ringa, eller med högst 100 procent när den uppsåtliga överträdelsen som helhet betraktad kan anses vara allvarligare än normalt.

Om den uppsåtliga överträdelsen tydligt avser ett särskilt stödsystem eller är särdeles omfattande, allvarlig, långvarig eller upprepad, fastställs påföljden i enlighet med artikel 67.2 i tillämpningsförordningen.

19 §

Bedömning av påföljderna

Vid bedömningen av påföljderna skall hänsyn tas till överträdelsens upprepning, omfattning, allvar och varaktighet i enlighet med hur dessa begrepp har definierats i 2 § 3-6 punkten i denna förordning.

Om det i samband med kontrollen konstaterats flera fall där sökanden av stöd har låtit bli att iakttä bestämmelserna, bestäms påföljden enligt artiklarna 66 och 67 i tillämpningsförordningen.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

20 §

Ändringssökande

När det gäller kontrollresultatet i fråga om de villkor som avses i denna förordning kan ändring inte sökas särskilt. Ändring kan sökas endast i samband med att det avgörande i huvudsaken som avses i 2 mom. överklagas.

Helsingfors den 8 mars 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Ändring i beslut som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet fattar i fråga om stöd får sökas i den ordning som föreskrivs i 10 § i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992), nedan *stöduppgiftslagen*.

21 §

Tillämpning av övervakningslagstiftningen

I fråga om inspektionsverksamheten tillämpas vad som föreskrivs i 8 § i stöduppgiftslagen samt i 2 kap. i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994).

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 22 mars 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Biträdande avdelningschef Veli-Mikko Niemi

Nr 182

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om torskfiske, begränsning av användningen av vissa fångstredskap och landning av osorterad fångst år 2006**

Given i Helsingfors den 14 mars 2006

Jord- och skogsbruksministeriet har med stöd av 2 och 10 § i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994) beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller de åtgärder som avses i bilaga II och III till rådets förordning (EG) nr 52/2006 om fastställande för år 2006 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön, nedan kvotförordningen för Östersjön år 2006, samt de begränsningar gällande landning av osorterad fångst som avses i rådets förordning (EG) nr 2187/2005 om bevarande av fiskeresurser genom tekniska åtgärder i Östersjön, Bälten och Öresund, om ändring av förordning (EG) nr 1434/98 och om upphävande av förordning (EG) nr 88/98, nedan tekniska förordningen för Östersjön.

Denna förordning tillämpas på fiskefartyg som seglar under finsk flagg och är införda i Finlands fiskefartygsregister, dock inte på fiskefartyg som registrerats av Ålands landskapsregering. Med avvikelse från det ovan nämnda tillämpas 4 och 6 § på alla fiskefartyg inom gemenskapen.

Denna förordning gäller inte fiske på åländskt vatten eller landning av torskfångster och osorterade fångster i åländska hamnar.

2 §

Begränsningar av fiskeansträngningen

De fartyg som avses i 1 § 2 mom. och som seglar under finsk flagg och är införda i Finlands fiskefartygsregister får inte fiska med trål, snurrevad eller liknande redskap med en maskstorlek på 90 mm eller mer, med bottenatt drivnät, fiskfallor och grimgarn med en maskstorlek på 90 mm eller mer eller med bottenatta linor under de perioder som nämns i punkt 1 i bilaga II till kvotförordningen för Östersjön år 2006 eller i följande ICES-delområden av Östersjön under följande perioder:

- 1) ICES-delområden 22–24:
 - a) 8.6 — 14.6, och
 - b) 9.12 – 31.12.

- 2) ICES-delområden 25–27:
 - a) 10.4 – 16.4,
 - b) 11.6 – 14.6 och
 - c) 16.12 – 31.12.

3 §

Särskilt tillstånd för torskfiske i Östersjön

För fartyg som seglar under finsk flagg och

är införda i Finlands fiskefartygsregister är torskfiske i Östersjön tillåtet endast med ett särskilt tillstånd som beviljats av arbetskrafts- och näringscentralen. Ansökan om ett nytt särskilt tillstånd för 2006 skall göras senast den 15 april 2006. Särskilda tillstånd för 2006 som beviljats innan denna förordning träder i kraft fortsätter att gälla utan att tillståndshavaren behöver ansöka om nya tillstånd för nämnda år.

Det särskilda tillståndet kan beviljas högst för ett kalenderår åt gången.

4 §

Angivna landningshamnar för torskfångster

Landning av torskfångster på över 750 kilo är tillåtet endast vid följande landningshamnar i Finland:

Verksamhetsområdet för Österbottens arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Öskata Nämptäs,
- 2) Kaskö.

Verksamhetsområdet för Egentliga Finlands arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Räfsö,
- 2) Raumo,
- 3) Suukari Nystad,
- 4) Tuomarainen Tövsala,
- 5) Källdinge Nagu,
- 6) Kasnäs Dragsfjärd.

Verksamhetsområdet för Nylands arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Hangö,
- 2) Helsingfors,
- 3) Valkom Lovisa.

Verksamhetsområdet för Sydöstra Finlands arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Kuusinen Kotka.

5 §

Förhandsanmälan

Den anmälan som avses i punkt 2.4.1 i bilaga III till kvotförordningen för Östersjön år 2006 görs till den arbetskrafts- och näringscentral som beviljat det särskilda tillstånd som avses i 3 § eller till kustradiostationen Turku Radio.

Utöver de uppgifter som avses i punkt 2.4.1 i nämnda bilaga skall förhandsanmälan innehålla fartygets namn och kontaktuppgifter.

6 §

Angivna landningshamnar för osorterad fångst

Landning av osorterade fångster från fartyg med en totallängd på mer än 15 meter är tillåtet endast i följande landningshamnar:

Verksamhetsområdet för Lapplands arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Ajos Kemi,
- 2) Simonemi Simo.

Verksamhetsområdet för Kajanalands arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Vatunki Kuivaniemi,
- 2) Kiviniemi Haukipudas,
- 3) Riutunkari Uleåsalö,
- 4) Marjaniemi Karlö,
- 5) Varessäikkä Siikajoki,
- 6) Lapaluoto Brahestad,
- 7) Elävisluoto Pyhäjoki,
- 8) Konikarvo Kalajoki.

Verksamhetsområdet för Österbottens arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Himanka,
- 2) Klobbskata Korsholm,
- 3) Vasa,
- 4) Bergö Malax,
- 5) Kaskö.

Verksamhetsområdet för Egentliga Finlands arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Räfsö,
- 2) Raumo,
- 3) Suukari, Hepokari Nystad,
- 4) Laupunen, Vuosnainen Gustavs,
- 5) Tuomarainen Tövsala,
- 6) Källdinge Nagu,
- 7) Kasnäs Dragsfjärd.

Verksamhetsområdet för Nylands arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Baggö, Sommarö Ekenäs,
- 2) Ingå,
- 3) Helsingfors,
- 4) Valkom Lovisa.

Verksamhetsområdet för Sydöstra Finlands arbetskrafts- och näringscentral:

- 1) Kuusinen Kotka,
- 2) Spjutsundet Pyttis.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 22 mars 2006.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 18 maj 2005 om särskilt tillstånd för torskfiske, landning av osorterad fångst och angivna hamnar (317/2005).

Helsingfors den 14 mars 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Fiskeriöverinspektör Jarmo Vilhunen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 179—182, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2006

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663